

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 14.11.2007
СОМ(2007) 707 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ,
ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА
НА РЕГИОНИТЕ**

**относно преразглеждането на Препоръка 2001/331/ЕО за определяне на
минимални критерии за инспекции на околната среда в държавите-членки**

[SEC(2007) 1493]

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ

относно преразглеждането на Препоръка 2001/331/ЕО за определяне на
минимални критерии за инспекции на околната среда в държавите-членки

Увод

Инспекциите са важен инструмент за гарантиране изпълнението и прилагането на правото на Общността в областта на околната среда.

През 2001 г., признавайки за съществуването на значителни различия между системите за инспекция в държавите-членки, Европейският парламент и Съветът приеха Препоръка 2001/331/ЕО за определяне на минимални критерии за инспекции на околната среда в държавите-членки¹.

Препоръката съдържа необвързващи критерии за планирането, провеждането, проследяването и отчитането на инспекциите на околната среда. С нея се цели подобряване на съответствието с правото на Общността в областта на околната среда и спомагане за по-съгласуваното му изпълнение и прилагане във всички държави-членки.

От държавите-членки бе поискано да предоставят информация относно изпълнението на препоръката и опита си в приложението ѝ. Въз основа на тези доклади и на всяка друга налична информация, Комисията бе поканена да изготви доклад за изпълнението на препоръката и предложение за по-нататъшната ѝ разработка във формата на директива, ако това е необходимо.

Докладът, в който се обобщава наличната информация за изпълнението и прилагането на препоръката, е приложен към настоящото съобщение².

Преди да направи каквито и да било конкретни предложения, Комисията възнамерява да събере информация от другите институции, от неформалната мрежа на европейските органи, натоварени с прилагането на правото в областта на околната среда (IMPEL³) и от други заинтересовани страни.

Настоящото съобщение се вписва в Програмата за по-добро регулиране, тъй като прилагането и спазването на законодателството са основни съставни елементи на нормотворческия процес.

Настоящото съобщение се изпраща до Европейския парламент, Съвета, Икономическия и социален комитет и Комитета на регионите. С него се цели излагане на вижданията на Комисията за по-нататъшната разработка на препоръката и лансиране на широка дискусия с другите институции и заинтересовани страни.

¹ ОВ L 118, 27.4.2001 г., стр. 41

² Работен документ на службите на Комисията SEC XXXX, Доклад за прилагането на Препоръка 2001/331/ЕО за определяне на минимални критерии за инспекции на околната среда в държавите-членки, приложение към Съобщението на Комисията относно преразглеждането на Препоръка 2001/331/ЕО

³ Европейска мрежа за изпълнението и прилагането на правото в областта на околната среда, <http://ec.europa.eu/environment/impel/index.htm>

Европейският парламент, Съветът, Икономическият и социален комитет и Комитетът на регионите са поканени да представят становищата си по повдигнатите в настоящото съобщение проблеми.

През 2007 г. Комисията ще проведе срещи със заинтересованите страни и ще организира консултации в интернет.

Информацията от IMPEL ще бъде получена в рамките на проект IMPEL за по-нататъшното разработване на препоръката, което би трябвало да приключи към края на 2007 г.

С оглед на резултатите от тези дискусии, Комисията ще предложи съответни стъпки към по-нататъшното разработване на препоръката през 2008 г.

1. ПРИЛАГАНЕ НА ПРЕПОРЪКАТА В ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

Всички държави-членки представиха доклад за изпълнението на препоръката и доклад за опита си в прилагането ѝ.

В много от случаите предоставената информация бе непълна или трудна за сравняване. За някои държави-членки, в които отговорността за инспекциите на околната среда е на регионално ниво, бе невъзможно да се направят заключения на национално ниво. Също така трябва да се отбележи, че докато някои държави-членки изпратиха актуализирана информация през 2006 г., по-голямата част от информацията се отнася до ситуацията за периода 2002—2003 г.

Независимо от тези празноти в наличната информация, става ясно, че въпреки че почти всички държави-членки изпълниха препоръката частично (в различна степен), само няколко от тях успяха да я приложат напълно. По-подробна информация за изпълнението на препоръката се намира в приложения доклад.

Наличната информация показва, че все още са налице големи различия в начина на провеждане на инспекциите на околната среда в Общността. Тези различия означават, че пълното прилагане на законодателство в Общността в областта на околната среда не може да бъде осигурено. Те водят и до нарушение на конкуренцията между предприятията.

Тази ситуация на непълно изпълнение се дължи отчасти на разликите в тълкуванията от страна на държавите-членки на дефинициите и критериите на препоръката, както и на изискванията към отчитането.

Освен това изглежда, че съществуват значителни различия в политическите приоритети, които държавите-членки придават на инспекциите на околната среда. Някои държави-членки посочват, че ограничените ресурси, с които инспектиращите органи са разполагали, не са им позволили да разработят напълно ефективна система за инспекции на околната среда.

2. ОБЛАСТИ ЗА УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ НА ПРЕПОРЪКАТА

Наличната информация показва, че следните елементи на препоръката се нуждаят от допълнително обсъждане с цел повишаване на ефективността ѝ.

2.1. Дефиниране на обхвата

Понастоящем препоръката включва инспекции на околната среда на всички промишлени инсталации или други предприятия или съоръжения, чиито емисии в

атмосферата, зауствания на води или дейности по изхвърлянето или възстановяването на отпадъци са предмет на изисквания за разрешително, позволятелно или лицензия съгласно законодателството на ЕО. Оказва се, че е необходимо тази дефиниция на обхвата да бъде изяснена. Държавите-членки тълкуват обхвата по различен начин, което води до големи различия в броя на инсталациите, подлежащи на инспекции на околната среда, и до големи разлики между процентите на инспектираните на година в държавите-членки инсталации. Например, някои държави-членки прилагат препоръката само за инсталации, попадащи в обхвата на директивата за комплексното предотвратяване и контрол на замърсяването⁴, докато други включват и други инсталации. Тази разлика в тълкуването се отнася особено силно за сектора на отпадъците, където много от инсталациите, които не попадат под обхвата на директивата за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, са предмет на изисквания за инспекции.

Сега обхватът е фокусиран основно върху промишлените инсталации и тези за преработка на отпадъците, като изключва много дейности, регулирани от правото на Общността в областта на околната среда.

По-специално, препоръката не съдържа критерии за инспекции на превозите на отпадъци. Трансграничните превози на отпадъци се регулират на ниво ЕС от регламента относно превозите на отпадъци⁵. Приложението на този регламент е от първостепенно значение за Комисията. При съвместни проверки, извършени едновременно в 30 европейски пристанища в 13 държави-членки в рамките на IMPEL, се установи, че около 50 % от превозите на отпадъци са незаконни. Тези констатации, както и установените наскоро сериозни случаи на незаконни превози на отпадъци, като изхвърлянето на отпадъци в Кот д'Ивоар, причинили смърт и сериозно замърсяване на околната среда, доведоха до редица искания от страна на държави-членки, европейски институции, неправителствени организации и широката общественост за затягане на прилагането на регламента относно превозите на отпадъци, специално що се отнася до инспекциите, които трябва да бъдат извършвани. За Общността е особено важно да се работи съвместно в борбата срещу незаконните превози на отпадъци. Новият регламент относно превозите на отпадъци, приет през 2006 г., който влезе в сила през юли 2007 г., съдържа някои разпоредби за по-доброто прилагане на регламента и за разширяване на сътрудничеството между държавите-членки. Той обаче не определя критерии за инспекциите на превозите на отпадъци.

Също така, препоръката не включва критерии за инспекции на обектите от „Натура 2000“. Законодателството на ЕО за опазването на природата (директивата за птиците⁶ и директивата за местообитанията⁷) има за цел да установи европейска екологична мрежа от специални защитени зони и специални области на защита („Натура 2000“) и да осигури опазването и укрепването на обектите, които съставляват мрежата. Правилното прилагане на това законодателство е от голямо значение за опазването на природата в ЕС. Затова и Комисията приветства създаването на Green Enforce Network (Зелена мрежа за привеждане в действие), чиято цел е насърчаване на сътрудничеството и

⁴ Директива 96/61/ЕО от 24 септември 1996 г. за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, ОВ L 257, 10.10.1996 г., стр. 1

⁵ Регламент (ЕО) № 1013/2006 относно превози на отпадъци, ОВ L 190, 12.7.2006 г., стр.1

⁶ Директива 79/409/ЕИО относно опазването на дивите птици, ОВ L 103, 25.4.1979 г., стр.1, последно изменена с Директива 91/244/ЕИО, ОВ L 115, 8.5.1991 г., стр. 41

⁷ Директива 92/43/ЕИО за запазването на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, ОВ L 206, 22.7.1992 г., стр. 7

обмяната на опит между държавите-членки, за да се улесни прилагането на законодателството в областта на природата. Понастоящем Green Enforce Network обмисля приноса си към по-нататъшното развитие на инспекциите на околната среда, като разработва критерии за инспекции на обектите от „Натура 2000“.

Друго законодателство в областта на околната среда, за което препоръката не се отнася, засяга регистрацията и разрешаването на химикали (REACH⁸), ограничението на определени опасни вещества в продуктите (например директивата относно ограничението за употребата на определени опасни вещества⁹), търговията със застрашени видове¹⁰, както и дейности, свързани с генетично модифицирани организми и системи за отговорност на производителите.

2.2. Изясняване на дефинициите

От докладите става ясно, че някои използвани в препоръката понятия се тълкуват по различни начини от държавите-членки. Това е довело до разлики както в прилагането на препоръката в различните държави-членки, така и в докладваната от тях информация.

Различни интерпретации могат да се видят по-специално за следните понятия:

– Инспекция, контрол, одит

По смисъла на препоръката понятието „инспекция“ включва дейности, свързани с проверки и насърчаване спазването от контролираните инсталации на съответните екологични изисквания, мониторинга на въздействието на тези инсталации. Препоръката посочва като пример редица такива дейности. Понятията „контрол“ и „одит“ са част от тези изброени инспекционни дейности, но те не са дефинирани.

Поради това дефиницията за „инспекция“ в препоръката е много широка и би следвало да се прилага за всяка дейност, целяща насърчаване на спазването на екологичните изисквания от инсталациите. Тя обаче е тълкувана по различен начин от държавите-членки, като някои дават много тясна интерпретация, включваща например само преки проверки в инсталациите, а други прилагат много по-широк подход.

Разликата в интерпретациите се отразява на приложението на препоръката, по-специално на планирането на инспекциите, тъй като всички съответни дейности трябва да бъдат взети предвид в плановете за инспекциите. Тя създава трудности и при сравняването на предоставяната от държавите-членки информация за проведените инспекции и по-специално за процента контролирани инсталации, които са били инспектирани.

– Инспектиращ орган

⁸ Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикалите, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията, ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1

⁹ Директива 2002/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно ограничението за употребата на определени опасни вещества в електрическото и електронното оборудване, ОВ L 037, 13.2.2003 г., стр. 19

¹⁰ Регламент на Съвета (ЕО) № 338/97 относно защитата на видовете от дивата флора и фауна чрез регулиране на търговията с тях, ОВ L 61, 3.3.1997 г., стр. 1

Съгласно препоръката, инспектиращ орган е всеки публичен орган, учреден или определен от държава-членка и който отговаря за въпросите, обхванати в препоръката, и всяко юридическо лице, на което тези органи са възложили такива задачи, изпълнението на които е от тяхна компетентност и под техен надзор, при условие че това лице няма личен интерес от резултатите от инспекциите, които то предприема. В някои държави-членки, където в инспекционните дейности могат да бъдат ангажирани пряко или непряко много различни органи, понякога бе трудно да се установи кои от тези органи трябва да се считат за инспектиращи. Тази липса на яснота се отразява на прилагането на препоръката и по-специално на планирането на инспекциите, тъй като плановете трябва да включват дейностите на всички инспектиращи органи.

– План за инспекции, програма за инспекции

Понятията „план за инспекции“ и „програми за инспекции“ не са дефинирани в препоръката. Изглежда, че редица държави-членки имат различни интерпретации за това какво означава понятието „план за инспекции“. Счита се, че това е стратегически документ за подреждането на инспекциите на околната среда по важност. Съществува известно объркване с понятието „програма за инспекции“, което посочва инсталациите, които трябва да се инспектират в определен период от време; програмата би трябвало да бъде част от плана за инспекции. Вследствие на това, плановете за инспекции на много държави-членки се състоят просто от списък на инсталациите или секторите, които ще бъдат инспектирани в даден период от време. Разликата между двете понятия има връзка и с прилагането на разпоредбите за достъпа до информация за околната среда. Някои държави-членки се аргументират, че не предоставят на обществеността плановете за инспекции, тъй като желаят да избегнат информирането и предупреждаването на операторите за предстоящата планирана инспекция. Разграничаването на понятията за „планове“ и „програми“ би било полезно с оглед отделянето на политическия аспект (план) от оперативния аспект (програма); след това, плановете могат да бъдат публикувани без опасение да бъдат застрашени отделните инспекции.

– Трансграничен механизъм

Съгласно препоръката, държавите-членки би следвало да насърчават координацията на инспекциите по отношение на инсталации и дейности, които биха могли да имат значително трансгранично въздействие. Предоставената по тази точка информация в докладите на държавите-членки е непълна и разнообразна. Някои държави-членки са дали примери за административно сътрудничество със съседните страни или области. Някои държави-членки са посочили съвместни инспекции на превозите на отпадъци, проведени по проекти на IMPEL. Други държави-членки са посочили по-общо обмяната на опит помежду си в рамките на проектите на IMPEL. Поради тези различни интерпретации, не може да се прецени дали държавите-членки са изпълнили тази част от препоръката.

– Рутинни, нерутинни инспекции

Съгласно препоръката, рутинните инспекции се провеждат като част от планираната програма за инспекции. Нерутинните инспекции се провеждат в отговор на жалби, във връзка с издаването, подновяването или изменението на разрешително или като част от разследвания на аварии, инциденти или нарушения.

В някои държави-членки бяха установени различни категории инспекции, например такива, които са или не са в отговор на определено действие, планирани или непланирани и др. Те не винаги могат да бъдат причислени към категориите на рутинни

или нерутинни инспекции. Разликите в интерпретацията на тези понятия затрудняват оценката на прилагането на препоръката в някои държави-членки. Разграничаването им е особено важно за планирането на инспекциите, защото необходимите за рутинните и нерутинните инспекции време и ресурси трябва да бъдат предвидени в плановете.

2.3. Критерии за планирането, провеждането, проследяването и отчитането на инспекциите

Целта на препоръката е да се повиши степента на спазване на законодателството в областта на околната среда от страна на контролираните инсталации. Би следвало държавите-членки да гарантират, че инспекциите на околната среда имат за цел постигането на висока степен на екологична защита. За да бъде постигнато това, препоръката определя критерии за планиране, провеждане, проследяване и отчитане на инспекциите околната среда.

2.3.1. Планиране на инспекциите

Препоръката предвижда създаването на плановете за инспекции и определя общи критерии за тези плановете, описващи техния обхват, основата, на която те трябва да бъдат разработени, както и минималното им съдържание.

Изглежда, че тези критерии не са напълно приложени във всички държави-членки. В много от тях плановете за инспекции не включват стратегически елементи, а по-скоро се състоят от списъци на инсталации или сектори, които трябва да бъдат инспектирани в даден период от време.

Освен необходимостта да бъдат изяснени някои ключови понятия, свързани с планирането на инспекциите, както беше посочено по-горе в точка 2.2, изглежда, че съществува възможност за по-нататъшното усъвършенстване на планирането на инспекциите в държавите-членки. Това ще позволи на държавите-членки да използват възможно най-добре наличните си ресурси, като ориентират целево по-добре инспекциите на инсталациите. Някои държави-членки вече въведоха модерни системи за планиране на инспекциите. Използването на основаващи се на риска управленски подходи в планирането на инспекциите се предлага като метод за постигането на добра практика в инспекциите. Този основаващ се на риска подход може да почива на различни критерии като риск за околната среда, екологични цели и исторически преглед на инсталацията по отношение на спазването на законодателството. Пример за подобен подход е британската система OPRA (Operator and Pollution Risk Appraisal), разработена на основата на няколко критерия като сложност на инсталациите, разположение и емисии, както и оперативна производителност и исторически преглед на работата на инсталацията.

2.3.2. Провеждане на инспекциите

В препоръката се казва, че посещенията на място трябва да се провеждат редовно като част от рутинните инспекции на органите и в случай на жалби, аварии, инциденти или нарушения и след издаването на разрешително, както и преди преиздаването, подновяването или изменението на разрешително. Определят се критерии, описващи начина на провеждане на тези посещения на място. Констатациите от тях трябва да се включат в доклади, които да се предоставят на оператора и да станат публично достояние. Сериозните аварии, инциденти или нарушения трябва да се разследват за изясняване на причините и отговорностите, за смекчаване или отстраняване на последствията за околната среда, за определяне на действието, което трябва да бъде предприето, както и възможните санкции или мерки, които следва да се предприемат.

Следва да се гарантира последването от страна на оператора. Не съществуват критерии за други инспекционни дейности.

2.3.3. Оценка на плановете за инспекция

Въпреки, че препоръката не упоменава изрично, че изпълнението на плановете за инспекции подлежи на оценка, точка VIII изисква от държавите-членки да докладват за оценката на успеха или неуспеха на техните плановете за инспекции.

Оценката на успеха на плановете за инспекции се счита за важен способ за подобряване планирането на инспекциите. Някои държави-членки въведоха сложни системи за оценката на успеха на своите плановете за инспекции, което им бе в помощ при дефинирането на бъдещите им плановете.

2.4. Отчитане

Първата отчетна кампания предостави голям обем информация относно изпълнението и прилагането на препоръката в държавите-членки. Информацията обаче не винаги подлежи на сравнение и не винаги позволява да се направят ясни заключения относно ефективността на системите за инспекции в държавите-членки. Бе предложено разработване на по-прости системи на отчитане, насочени повече към измерването на успеха на системите за инспекции. Необходимо е да се разработи много ясен, единен формат за такава система на отчитане, което да позволи сравнимост на данните.

2.5. Достъп до информация

В препоръката се казва, че плановете и докладите за инспекциите трябва да се предоставят на обществеността в съответствие с директива 90/313/ЕИО. Междувременно тази директива беше заменена от директива 2003/4/ЕО. Новата директива определя по-детайлно от предходната понятието за информация за околната среда, основанията за отказване на достъп до информацията и задължението за активно предоставяне на наличната информация на обществеността, например чрез интернет.

Докладите показват, че някои държави-членки не предоставят своите плановете и доклади за инспекции. Те посочват различни причини за това. Често пъти плановете за инспекции са списъци на инсталациите, които трябва да бъдат инспектирани в даден период от време. Издаването на тази информация би могло да застраши успеха на инспекциите. Често пъти докладите от инспекциите също не се правят публично достояние, защото могат да съдържат поверителна търговска информация.

Информацията, свързана с инспекциите на околната среда се регулира от директива 2003/4/ЕО, така че вече съществува правно задължение за предоставяне на наличната информация. Директивата дава и достатъчно основания за изключения, при които се отказва достъп до тази информация, когато трябва да бъдат защитени други, по-важни интереси.

Изглежда, че в много случаи основната причина за неизпълнението на тези разпоредби е затруднението на органите да намерят практически начини за отделяне на поверителната информация от тази, която трябва да се направи публично достояние. Необходимо е, например, да се намери начин за публично оповестяване на стратегическата част от плановете за инспекции, без обаче да се разгласява частта, която съдържа списък на инсталациите, които ще бъдат инспектирани в даден период от време.

3. ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА ПО-НАТАТЪШНИ ДЕЙСТВИЯ

Преди приемането на препоръката беше проведена дискусия за това дали критериите за инспекции на околната среда трябва да бъдат юридически обвързващи или не. Изходът от дискусията беше приемането на необвързваща препоръка и искането до Комисията да я преразгледа в светлината на опита, натрупан с въвеждането ѝ и ако е необходимо, да направи предложение за директива.

По мнението на Комисията непълното изпълнение на препоръката поражда нужда от разглеждането на необходимост от установяване на юридически обвързващи изисквания за инспекциите на околната среда. Освен това се налага общите критерии за инспекциите на околната среда да бъдат изяснени и да се осигурят допълнителни напътствия и обмяна на информация за изпълнението им. Във връзка с това се предлагат следните действия:

3.1. Преразглеждане на препоръката

На препоръката би трябвало да се гледа като на обща рамка за системите за инспекции на околната среда в държавите-членки. Нейните критерии имат общ характер, описващ начина на планиране, провеждане и проследяване на изпълнението на инспекциите на околната среда. Поради този много общ и описателен характер на критериите, не изглежда целесъобразно те да бъдат трансформирани в юридически обвързващи изисквания.

С оглед подобряване на прилагането ѝ и повишаване на ефективността ѝ обаче, препоръката следва да бъде изменена. По-конкретно, би било уместно да се разгледа възможността за разширяване на нейния обхват, така че той да включи, в рамките на възможното, всички дейности от значение за опазване на околната среда. Дефинициите, имащи връзка с инспекциите, би следвало да бъдат изяснени и да се разгледа необходимостта от доразработване на критериите за планиране на инспекциите. Уместно би било да се създаде система на отчитане, която да е възможно най-проста и ясна и да предоставя сравнима информация за начина на работа на системите за инспекции и за това дали те постигат целта за подобряване на съответствието със законодателството в областта на околната среда.

3.2. Изисквания към инспекциите по сектори

Освен общите критерии за инспекциите на околната среда, заложи в препоръката, в нормативните документи по сектори следва да бъдат включени специални юридически обвързващи изисквания към инспекциите на някои инсталации или дейности. Тези юридически обвързващи изисквания са необходими, за да се гарантира предоставянето на по-висок политически приоритет на инспекциите и по-доброто прилагане на законодателството в областта на околната среда в цялата Общност. Дефинирането на изисквания към инспекциите във всеки законодателен акт има предимството, че изискванията могат да бъдат адаптирани към специфичния характер и рискове на съответните инсталации или дейности и могат да бъдат по-точни и по-добре насочени към целта, отколкото общите критерии. Тези изисквания към инспекциите по сектори могат да допълват препоръката или пък да се отнасят до инсталации или дейности, които не попадат под нейния обхват.

Един пример за съществуваща добре функционираща система за инспекции по сектори е тази, установена с директива Севесо II относно контрола на опасностите от големи

аварии¹¹. Съгласно тази директива, органите трябва да организират система за инспекции или други мерки за контрол, подходящи за вида на съответното предприятие. Директивата определя минимална честота за инспекции на място от порядъка на веднъж годишно, като задължава държавите-членки да гарантират изготвянето на програми за инспекции за всички предприятия, подготвянето на доклади след инспекциите и, когато е необходимо, проследяването на инспекциите в сътрудничество с ръководството на предприятието в рамките на разумен период от време.

Като част от преразглеждането на директивата за предотвратяване и контрол на замърсяването¹², което е по „Програмата за законодателната работа на Комисията за 2007 г.“ и въз основа на анализа на изпълнението на това законодателство, Комисията ще разгледа начини за осигуряване на по-добра рамка на изпълнението, с цел да се гарантира по-добро съответствие и доверие в инспекциите на инсталациите за предотвратяване и контрол на замърсяването от страна на държавите-членки.

Комисията разглежда възможността да предложи специални юридически обвързващи правила за инспекциите на превозите на отпадъци. За разлика от инспекциите на инсталации, инспекциите на превозите на отпадъци се провеждат на различни места като морски пристанища, пътища или гранични пунктове и обикновено ангажират много различни органи: митнически, полицейски, както и органи по опазването на околната среда. Следва да бъдат дефинирани специфични критерии, за да се осигури достатъчно качество и честота на инспекциите и да се предвиди правилното обучение и сътрудничество между органите.

В случай на законодателство, свързано с продуктите като Директива 2002/95/ЕО относно ограничението за употребата на определени опасни вещества в електрическото и електронното оборудване¹³, съобразяването с него се проверява посредством система за наблюдение на пазара и процедури за оценка на съответствието. Целесъобразно е да се прецени дали е налице нужда от подсилване на тази система в светлината на прегледа на настоящата директива.

Други законодателни актове в областта на околната среда, които в момента са в процес на преразглеждане или подготовка и в които ще бъде разгледана необходимостта от установяване или повишаване на изискванията към инспекциите, са:

- Директива 2003/87/ЕО за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕС¹⁴ на Съвета
- Регламент (ЕО) № 2037/2000 относно веществата, които нарушават озоновия слой¹⁵
- Директива 98/83/ЕО относно качеството на водите, предназначени за консумация от човека¹⁶

¹¹ Директива 96/82/ЕО относно контрола над опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, ОВ L 10, 14.1.1997, стр. 13, последно изменена от Директива 2003/105/ЕО, ОВ L 345, 31.12.2003, стр. 97

¹² Директива 96/61/ЕО за предотвратяване и контрол на замърсяването

¹³ ОВ L 37, 13.2.2003 г., стр. 19

¹⁴ ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32

¹⁵ ОВ L 244, 29.9.2000 г., стр. 1

¹⁶ ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 32

- Директива 86/609/ЕИО за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно защитата на животните, използвани за опитни или други научни цели¹⁷
- Директива 2002/96/ЕО относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване¹⁸
- Регламент на Съвета (ЕО) № 338/97 относно защитата на видовете от дивата флора и фауна чрез регулиране на търговията с тях¹⁹
- Бъдеща директива за инжектирането и подземното складиране на въглероден диоксид.

Въпросът за инспекциите би трябвало да се вземе предвид при бъдещите прегледи на законодателството.

3.3. Разработване на насоки и сътрудничество между държавите-членки

IMPEL са осъществили дълъг списък с проекти, целящи засилване на сътрудничеството и насърчаване на обмена на информация между държавите-членки във връзка с инспекциите на околната среда²⁰. Комисията е подкрепяла активно и е взела участие в тези проекти.

По-специално, би следвало да бъдат споменати следните проекти:

Инициативата на IMPEL за преразглеждане (IRI) се състои в изпращането на екип от старши инспектори от различни страни, който да проучи регулаторната система на кандидатстващата инспекция, като сравни практиката ѝ с порядките на службите на членовете на екипа от инспектори. Такива проекти са осъществени в 8 държави-членки на ЕС, избрани на доброволен принцип – Германия (Манхайм), Ирландия (Уексфорд), Белгия (Брюксел), Франция (Дуе), Холандия (Зволе), Испания (Сантяго де Компостела), Швеция (Стокхолм и Съодертелие) и Обединеното кралство (Шотландия), както и в Норвегия, в периода от 2001 г. до 2007 г.

Група IMPEL за трансгранични превози на отпадъци е осъществила няколко проекта във връзка с предотвратяването на незаконни превози на отпадъци, включително организацията на съвместни инспекционни действия.

IMPEL са изготвили голям брой ръководства за начина на планиране и провеждане на инспекциите. Организиран бе обмен на информация и опит между инспекторите.

Всички тези инициативи са имали положителен ефект за зачестяване на инспекциите в Общността и IMPEL би трябвало да бъдат насърчавани да продължат работата по тези проекти.

¹⁷ ОВ L 358, 18.12.1986 г., стр. 1

¹⁸ ОВ L 37, 13.2.2003 г., стр. 24

¹⁹ ОВ L 61, 3.3.1997 г., стр. 1

²⁰ За повече информация виж интернет страницата на IMPEL: <http://ec.europa.eu/environment/impel/index.htm>